

Rymowane

utrwalanki

logopedyczne

E-book „**Rymowane utrwalanki logopedyczne**” jest częścią publikacji „Trampolina +. Zabawy logopedyczne” (PWN Wydawnictwo Szkolne, Warszawa 2016)

Autorka poleceń: Elżbieta Lekan

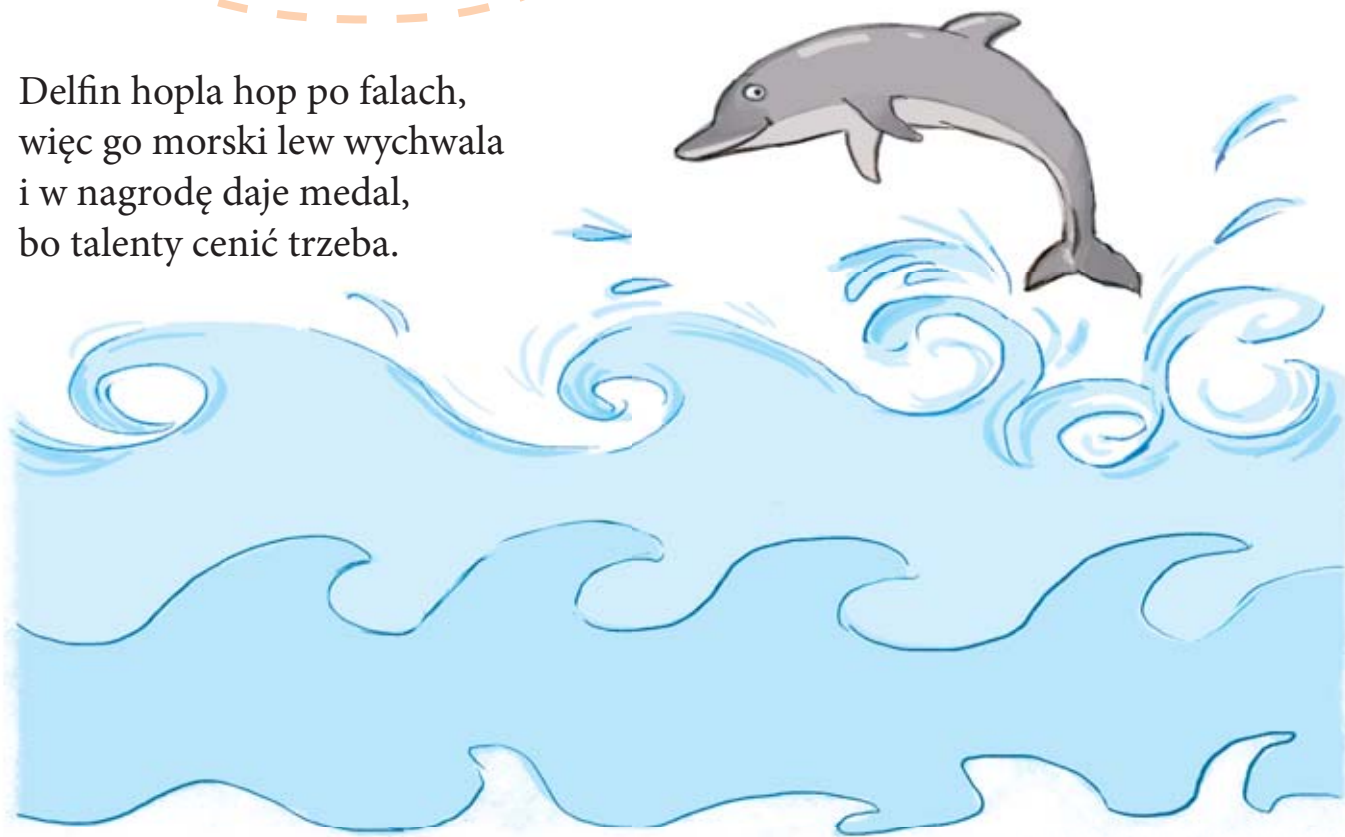
Autorka wierszyków logopedycznych: Urszula Piotrowska

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Narysuj lisa po śladzie, a w morzu dorysuj dużo kolorowych rybek.

La, la, la, la, luli, luli,
lis lisięta do snu tuli,
a lisica z tego rada
bajki liskom opowiada.

Delfin hopla hop po falach,
więc go morski lew wychwala
i w nagrodę daje medal,
bo talenty cenić trzeba.

W trakcie początkowej recytacji wierszyków warto przypominać dziecku gestem uniesionego do góry palca, że język podczas wymawiania głoski **l** powinien być w górze. Wartościowe są również towarzyszące recytacjom zabawy rytmiczno-ruchowe oraz paluszkowe.

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Powiedz, dlaczego z oczu Uli płyną łezki. Otocz pętlą właściwy rysunek. Pokoloruj latawiec.

Płyną łezki z oczek Uli,
a to вина jest...

lampa

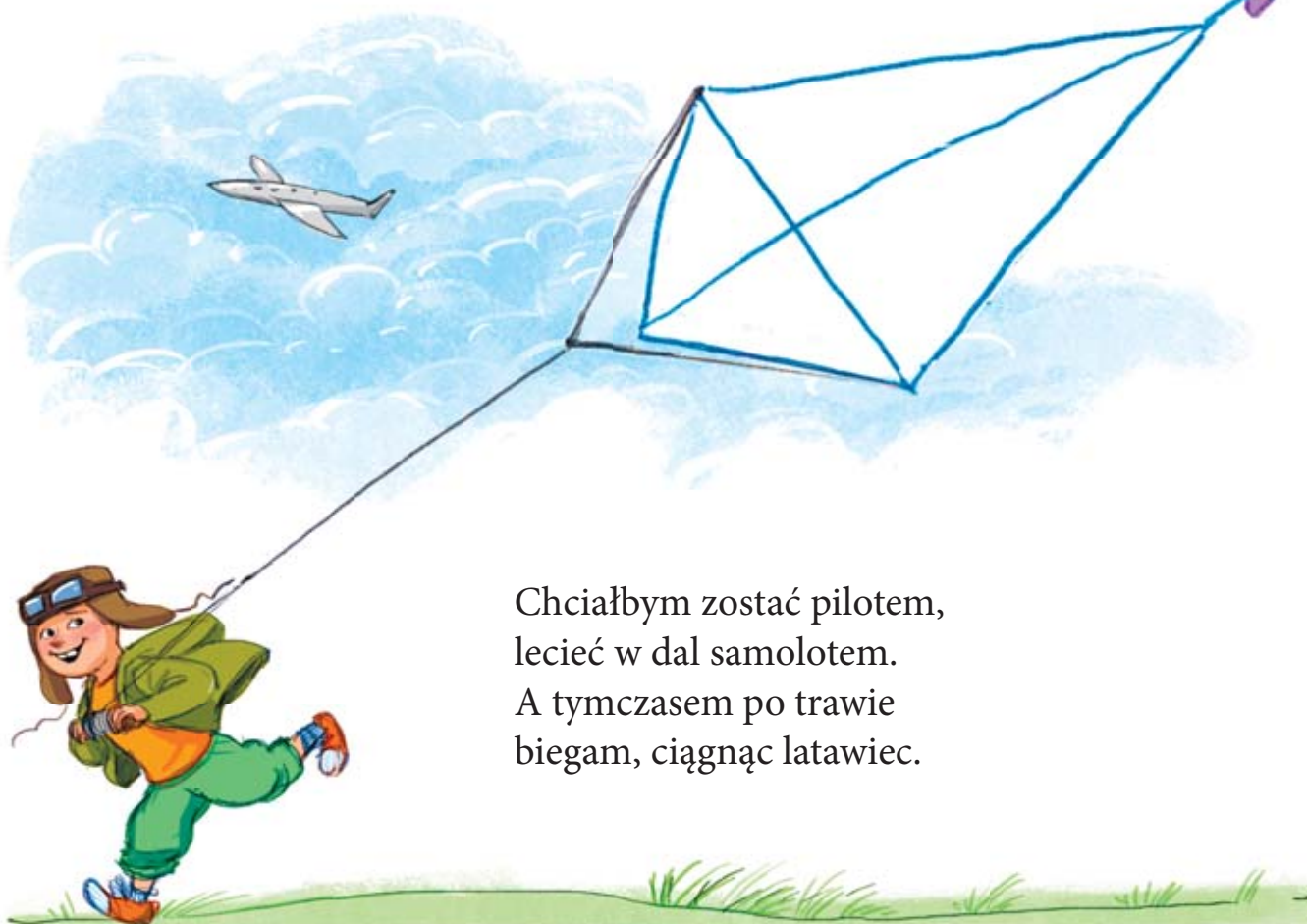

cebula

lew

Usiadł motyl, klap, na lodach.
Zimny kwiatek? Wielka szkoda!

Chciałbym zostać pilotem,
lecieć w dal samolotem.
A tymczasem po trawie
biegam, ciągnąc latawiec.

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Znajdź 5 różnic między naklejkami z jeleniem.

Stoi konik w kolejce
po siodło i lejce.

Skleja Julek model łodzi.
Klej się wylał! Nic nie szkodzi!

Mam kolekcję naklejek, do albumu je wkładę.
A naklejkę z jeleniem na słonika wymienię.

Gdy dziecko potrafi poprawnie powiedzieć wywoływane głoski, utrwalamy ich prawidłowe realizacje w zdaniach i wierszykach. W razie konieczności przypominamy gestem układ języka: l – język w górze, j – język płasko.

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Dokończ kolorować lajkonika.

Laj, laj, laj, lajkonik
po alejach goni.
Jola za nim gna co siły.
Czekaj, lajkoniku miły!

Ktoś mi zabrał delicje!
Mamo, wezwij policję!
Oj, Lucjanku, łakomczuszkę,
masz delicje w swoim brzuszku.

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Jak myślisz, co może ochronić kurę przed deszczem? Narysuj to.

Kotek grzecznie lisa wita,
miauczy smutno: Piękna kita!
Jak z plakatu lisi ogon,
koty takich mieć nie mogą...
A lis na to mrużąc oczy:
Twój ogonek jest uroczy!

Biegnie kogut do apteki,
by na katar kupić leki.
Wkoło słyhać jego wrzaski:
Atakują mnie zarazki!

Zagdakała kura, ko, ko, ko, gdaku, gdak,
że nadchodzi chmura, ko, ko, ko, gdaku, gdak.
Oj, nie mogę, chmuro, ko, ko, ko, gdaku, gdak,
zostać zmokłą kurą, ko, ko, ko, gdaku, gdak.

Gdy dziecko potrafi poprawnie powiedzieć wywoływane głoski, utrwalamy ich prawidłowe realizacje w zdaniach i wierszykach. W trakcie mówienia warto gestem przypominać dziecku prawidłowy układ języka.

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Powiedz, gdzie śpi cisza. Narysuj to, co szumi i to, co szeleści.

Co szeleści? Sze, sze, liście.
Słyszysz szelest? Oczywiście!
A co szumi? Szu, szu, fale.
Słyszysz morze? Doskonale!

Na paluszkach chodzi cisza,
żeby nikt jej nie usłyszał.
Wśród szalików w szafie śpi.
O spokoju cicho śni.

Na zamku ważna rzecz,
by każdy miał swój miecz.
Więc giermek krzyknął: Nadszedł czas,
rycerski przypiąć pas!

Gdy dziecko potrafi poprawnie powiedzieć wywoływane głoski, utrwalamy ich prawidłowe realizacje w zdaniach i wierszykach. W trakcie mówienia warto przypominać dziecku gestem układ języka.

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Dorysuj wróżce różdżkę, a nad wróżką dużo małych gwiazdeczek.

Tańczy kaczor skoczną cza-czę
i czerwieni się jak raczek.
Raz, dwa, cza, cza, cza.
Żona kaczątka daje radę:
Pij mrożoną czekoladę.
Raz, dwa, cza, cza, cza.

Macha wróżka różdżką,
z gniewu tupie nóżką.
Księżyc dał jej różę:
Już się nie złość dłużej.

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Przyjrzyj się motorom. Dorysuj każdemu z nich brakujące elementy, tak aby pojazdy były identyczne.

Na motory trąbi auto:

Co za turkot, co za warkot!

Traktor mruczy: Trudne czasy,
rezygnuję z takiej trasy.

O portrecie marzy krowa.
Cóż, uroda wyjątkowa:
Krzywe rogi, prosty ogon –
wszyscy mi zazdrościć mogą.

Rycerz na rumaku
dotarł aż pod Kraków.
Czy tam są turnieje?
Wygrać mam nadzieję!

Gdy dziecko potrafi poprawnie powiedzieć wywoływane głoski, utrwalamy ich prawidłowe realizacje w zdaniach i wierszykach. Wyrazy, które dla dziecka są trudniejsze, utrwalamy przez ich wielokrotne powtórzenia w izolacji, a potem w wierszu.

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Narysuj ptaki nad strachem na wróble.

Strach na wróble prosi kruką,
żeby fraka mu poszukał
i cylindra z małym rondem,
bo już straszy swym wyglądem.

Próba orkiestry! Każdy się stara:
klarnet, kontrabas, trójkąt, gitara,
trąbka, fortepian, róg, tamburyno.
Po tym koncercie w kraju zasłyną.

- Posłuchaj wierszyków, a potem powiedz je samodzielnie. Dorysuj więcej kropli deszczu.
Pokoloruj ubranie skrzata.

Ropuszka podczas dżdżu
zdrzemnęła się na mchu.
Wtem ktoś na mech się pcha.
Nikt straszny... tylko pchła.

Na skrzypcach grał skrzat,
wtórował mu wiatr.
By pięknie brzmiał ton,
więc wietrze z trzech stron!

Do jeziora wpadła kropla.
Jurek za nią skacze, hopla!
Złapać kroplę się postara,
więc nurkuje w okularach.

Gdy dziecko potrafi poprawnie powiedzieć wywoływane głoski, utrwalamy ich prawidłowe realizacje w zdaniach i wierszykach. W przypadku rozróżnienia **r** – **j** warto przy **r** przypominać gestem uniesienie języka, a przy **j** – jego niskie (płaskie) ułożenie w buzi.